

ՀՆՁԵՑԻՔ. ԽՕԼ, ԶԱՆԳԱԿՆԵՐ ...

Հնչեցէ՛ք, խօլ զանգակներ՝ խօլ, մռայլ երկնի,
Թոչող ամպի, սառած լոյսի յանդիման,
Տարին ահա կը մեռնի մէջ գիշերուան,
Հնչեցէ՛ք, խօլ զանգակներ, թող ան մեռնի:

Դուրս րբէ՛ք հինը եւ նորը ներս առէ՛ք,
Դուք երջանիկ զանգեր, ձիւնին մէջէն զայն,
Տարին ահա կը մեկնի մէջ գիշերուան,
Կեղծը դուրս ու նամարիսը ներս բերէ՛ք:

Դուրս վանեցէ՛ք վիշտը լկող միտքը մերին՝
Վասն անոնց որ պիտ' չտեսնենք ալ ասդին.
Դուրս րբէ՛ք վէճը աղֆաթին հարուստին,
Հոչակեցէ՛ք հասուցում ողջ աշխարհին:

Դուրս վանեցէ՛ք դանդաղ մեռնող շարժառիթն,
Ու հին ձեւերը խմբական մրցանքին.
Ներս կանչեցէ՛ք ազնիւ ձեւերը կեանքին,
Մահուր օրէնք ու վարժունքը քաղցրակիրք:

Դուրս վանեցէ՛ք կարօտութիւն, հոգ եւ մեղք,
Տիրող պաղը անհաւատ սա դարուն մեր
Արտաբեցէ՛ք, իմ սգաւոր զանգակներ.
Հրաւիրեցէ՛ք ներս նոր գուսան հանճարեղ:

Դուրս՝ հպարտանքը կեղծ արեան ու դիրքին,
Քաղաքային զրպարտանքը քինաբոյր.
Ներս՝ ամէնուն համար անկեղծ սէր մահուր,
Ներս առէ՛ք սէրն արդարութեան, նամարտին:

Վարեցէ՛ք հին, նեխած ձեւերն ախտերուն,
Ու ոսկիին անյագուրդ եւ անձուկ սէրն.
Ներս կանչեցէ՛ք հազար խաղաղ տարիներն.
Դուրս, դուրս հազար տարիները մահտերուն:

Ներս առէ՛ք մարդն արի, ազատ, ընտանի,
Ներս՝ սիրքը լայն, ձեռքը զթոս ու բարի.
Դուրս վանեցէ՛ք մթութիւնը աշխարհի,
Հրաւիրեցէ՛ք Քրիստոսը որ կը ծնի:

ALFRED LORD TENNISON

Թրգմ. Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ